

Cartea lui Daniel - Numărul Treizeci și Trei

„Sigiliul” lui Dumnezeu aplicat la decretul Legii Duminicale: o analiză profetică a capitolului 6 din Daniel

Jeff Pippenger
2023-12-28

„Pecetea” lui Dumnezeu, care poate fi văzută, este imprimată la decretul legii duminicale.

„Niciunul dintre noi nu va primi vreodată sigiliul lui Dumnezeu câtă vreme caracterul nostru poartă asupra lui vreo pată sau întinare. Ne revine nouă să îndreptăm defectele din caracterele noastre, să curățim templul sufletului de orice necurăție. Atunci ploaia târzie va cădea peste noi, așa cum ploaia timpurie a căzut peste ucenici în Ziua Cincizecimii...”

„Ce faceți, fraților, în marea lucrare de pregătire? Cei care se unesc cu lumea primesc tiparul lumesc și se pregătesc pentru semnul fiarei. Cei care nu se încred în sine, care se smeresc înaintea lui Dumnezeu și își curățesc sufletele prin ascultare de adevăr, aceștia primesc tiparul ceresc și se pregătesc pentru sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Când decretul va fi dat și pecetea va fi aplicată, caracterul lor va rămâne curat și fără pată pentru veșnicie.” Testimonies, volumul 5, 214, 216.

Daniel primește pecetea care poate fi văzută atunci când este aruncat în groapa cu lei; astfel, capitolul reprezintă decretul legii duminicale.

Wtedy owi mężowie zgromadzili się u króla i rzekli do króla: Wiedz, królu, że prawem Medów i Persów jest, iż żadnego dekretu ani postanowienia, które król ustanawia, nie można zmienić. Wówczas król rozkazał, i przyprawdzono Daniela, i wrzucono go do jaskini lwów. Król zaś przemówił i rzekł do Daniela: Twój Bóg, któremu nieustannie służysz, On cię wybawi. I przyniesiono kamień, i położono go na otworze jaskini; a król zapieczętował go swoją pieczęcią oraz pieczęcią swoich dostojników, aby nic nie mogło być zmienione w sprawie Daniela. Daniela 6:15–17.

Historia nu se încheie acolo, dar se încheie acolo unde începe. Linia capitolului șase din Daniel ilustrează confederația care a fost condusă în principal de cei o sută douăzeci de voievozi și de ceilalți doi președinți, dar care îi includea și pe sfetnici, căpitani și cârmuitori. Alianța întreită în cinci părți a fost formată pentru a-l înșela pe împărat, spre a-l determina să-l persecute pe Daniel. Istorisirea se încheie cu judecata lor, căci ei ilustrează o judecată specială care are loc la legea duminicală; o judecată care nu este îndreptată împotriva celor ce îl reprezintă pe Daniel sau pe împărat, ci împotriva celor care l-au înșelat pe împărat.

Iar împăratul a poruncit, și au fost aduși oamenii aceia care îl pârâseră pe Daniel, și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și soțiile lor; iar leii i-au biruit și le-au zdrobit toate oasele mai înainte ca ei să ajungă la fundul gropii. Daniel 6:24.

W mantićkim widowisku to zawsze kościół zwodzi państwo, a rozdział szósty wskazuje na zwiedzenie dokonane wobec króla. Gdy Achab ujrział potężne objawienie mocy Bożej na górze Karmel, Eliazs poprowadził go przez deszcz z powrotem do Jezabel. Achab nie miał powodu przypuszczać, że Jezabel nie zostanie poruszona potężnym świadectwem Bożej mocy, lecz Achab został zwiedziony co do głęboko zakorzenionej nienawiści Jezabel do Eliasza. Historia Eliasza w konfrontacji z Achabem i Jezabel zostaje ponownie powtórzona w historii Jana Chrzciciela (który był Eliaaszem), Heroda i Herodiady.

Când, de ziua sa, Irod, aflat în stare de beție, i-a făgăduit Salomeei (fiica Irodiadei) jumătate din împărăția sa, nu se aștepta ca Irodiada să ceară capul lui Ioan. Împărății, fie că este vorba despre Ahab, Irod sau Darius, sunt înșelați de femeia necurată prin dansul prorocilor mincinoși ai Izabelei, sau prin dansul fiicei Irodiadei, sau prin confederația în cinci părți din istorisirea lui Daniel. Și Pilat a fost înșelat de o preoțime coruptă, care reprezenta „biserica” iudaică, iar o biserică simbolizează o femeie.

Înșelăciunea este o caracteristică a scenariului profetic, iar Islamul celei de-a treia Vai este minciuna folosită pentru a înșela Națiunile Unite în zilele din urmă prin frică. Atât „înșelăciunea”, cât și „minciuna” care produce înșelăciunea sunt identificate în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Rolul Islamului și faptul că papalitatea devine al optulea cap dintre cele șapte capete au fost deja identificate ca parte a soliei care este descoperită în zilele din urmă, care este Descoperirea lui Isus Hristos. Prin urmare, demascarea înșelăciunii lui Darius din capitolul șase al cărții lui Daniel face parte din solia care alcătuiește mesajul Strigătului de la Miezul Noptii. Înșelăciunea este elementul care vindecă pe deplin rana de moarte, înviind astfel papalitatea ca al optulea și ultimul regat. În înșelăciunea lui Darius, cei doi președinți apostatați și cei o sută douăzeci de prinți sunt reprezentanții confederației înșelăciunii, care sunt puși în contrast cu Daniel.

O sută douăzeci este un simbol al ucenicilor lui Dumnezeu la Cincizecime.

Și în zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul ucenicilor și a zis: (numărul celor adunați laolaltă era de aproape o sută douăzeci.) Faptele Apostolilor 1:15.

Rusaliile prefigurează legea duminicală, atunci când sigiliul este aplicat, iar cei o sută douăzeci de prinți care l-au înșelat pe Darius sunt un simbol al unei preoții false la vremea legii duminicale. Două categorii dintre cei care îl înșală pe împărat sunt prezentate prin cei doi președinți apostatați și cei o sută douăzeci de prinți apostatați. Cei doi președinți sunt puși în aceeași categorie cu Daniel, care este profetul. Cele două clase care îl înșală pe Darius reprezintă un grup de profeți mincinoși și un grup de preoți corupți.

오, 내 목장의 양 떼를 멀하며 흩어 버리는 목자들에게 화가 있을지어다! 주께서 말씀하시느니라. 그러므로 이스라엘의 하나님 여호와께서 내 백성을 먹이는 목자들에게 이같이 말씀하시느니라. 너희가 내 양 떼를 흩으며 몰아내고 돌보지 아니하였도다. 보라, 내가 너희 행위의 악에 대하여 너희를 벌하리라. 주께서 말씀하시느니라. 그리고 내가 내 양 떼의 남은 자들을, 내가 그들을 쫓아 보냈던 모든 나라에서 모아 그들의 우리로 다시 데려오리니, 그들이 생육하며 번성하리라. 내가 또 그들 위에 목자들을 세우리니, 그들이 그들을 먹일 것이요, 그들은 다시는 두려워하지

아니하며 놀라지 아니하고, 하나도 잃어버림이 없으리라. 주께서 말씀하시느니라. 보라, 날이 이르리니, 주께서 말씀하시느니라, 내가 다윗에게 한 의로운 가지를 일으키리라. 한 왕이 왕노릇하며 형통할 것이요, 땅에서 공의와 정의를 시행하리라. 그의 날에 유다는 구원을 받겠고, 이스라엘은 평안히 거하리라. 그의 이름은 그들이 그를 일컬어 말하기를, 여호와 우리의 의라 하리라. 그러므로 보라, 날이 이르리니, 주께서 말씀하시느니라, 그들이 다시는 말하기를, 이스라엘 자손을 애굽 땅에서 인도하여 올라오게 하신 여호와께서 살아 계시느니라, 하지 아니하고, 오직 말하기를, 이스라엘 집의 씨를 북방 땅과 내가 그들을 쫓아 보냈던 모든 나라에서 인도하여 올리시고 이끄신 여호와께서 살아 계시느니라, 하리니, 그들이 자기들의 땅에 거하리라. 선지자들로 말미암아 내 마음이 내 속에서 상하였고, 내 모든 뼈가 떨리는도다. 내가 술 취한 사람 같고, 포도주에 압도된 사람 같으니, 이는 여호와 때문이요, 그의 거룩한 말씀들 때문이라. 이는 이 땅에 간음하는 자들이 가득함이라. 맹세함으로 말미암아 땅이 슬퍼하며, 광야의 아름다운 곳들이 마르고, 그들의 행로는 악하며, 그들의 힘은 바르지 아니하도다. 대저 선지자와 제사장이 다 사악하니라. 참으로 내 집에서조차 내가 그들의 악을 발견하였노라. 주께서 말씀하시느니라. 그러므로 그들의 길은 그들에게 어둠 속의 미끄러운 길 같아서, 그들이 몰려가다가 그 가운데서 넘어지리니, 이는 내가 그들에게 재앙을 내릴 것임이라, 곧 그들의 별하심을 받는 해에 그러하리라. 주께서 말씀하시느니라. 예레미야 23:1-12.

„Anul cercetării” al lui Ieremia este judecata complotiștilor care l-au înșelat pe Darius. Judecata prorocilor și preoților mincinoși este un subiect al Cuvântului profetic. Și, după cum o preoțime coruptă a condus și a înșelat autoritățile romane împotriva lui Hristos, complotul din Daniel șase abordează tocmai acel adevăr profetic.

Liniile profetice ale capitolului cinci din Daniel înfățișează judecata executivă adusă asupra cornului republican și asupra națiunii Statelor Unite la legea duminicală. Acea judecată este împlinită prin Islamul celei de-a treia Vai, care s-a strecurat în împărăție prin zidul nevegheat de la miazăzi. Linia legii duminicale din capitolul trei din Daniel identifică poporul lui Dumnezeu ca fiind înălțat ca un steag pentru întreaga lume chiar în acel timp. Capitolul șase se concentrează asupra judecății aduse asupra prorocilor mincinoși în aceeași istorie.

La legea duminicală din Statele Unite, cornul protestant apostat este alcătuit din două clase: una care susține duminica drept ziua de închinare, și cealaltă care pretinde în zadar că susține Sabatul drept ziua de închinare. Corespondenții lor din cadrul cornului republican sunt partidele Democrat și Republican. Fiecare dintre cele două coarne apostate a fost prefigurată de saducheii și fariseii în vremea lui Hristos. Cei doi președinți apostatați și cei o sută douăzeci de preoți din înșelăciunea lui Darius reprezintă, de asemenea, cele două categorii ale cornului apostat al protestantismului. Deși, în vremea în care s-a petrecut istoria, ei erau în realitate figuri politice, contextul profetic arată că puterea religioasă apostată este aceea care înșală statul.

Episodul, așa cum este ilustrat la Muntele Carmel, identifică două categorii de proroci mincinoși: prorocii lui Baal și prorocii dumberăvii (Aștarot). Împreună, ei preînchipuie unirea dintre biserică și stat, căci Baal este o zeitate de parte bărbătească, iar Aștarot este o zeitate de parte femeiească. În cele din urmă, Ilie i-a executat pe prorocii mincinoși de la Muntele Carmel, după cum și

confederația din Daniel capitolul șase a fost aruncată în groapa cu lei.

Și Ilie le-a zis: „Prindeți pe prorocii lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei.” Și i-au prins; iar Ilie i-a coborât la pâraul Chișon și i-a înjunghiat acolo. 1 Împărați 18:40.

În aceeași istorie a Muntelui Carmel, reprezentată de Ioan Botezătorul, puterea care înșală este fiica. Ambele istorii îi identifică pe înșelători ca dansând, fie în jurul jertfei lor pe Muntele Carmel, fie la petrecerea de aniversare, în beția lui Irod, unde Salome și-a făcut dansul înșelăciunii. Împreună, cele două linii identifică unirea dintre biserică și stat care este pe deplin formată la legea duminicală și faptul că bisericile apostaziate ale Statelor Unite sunt fiicele Irodiadei, care este Izabela, amândouă reprezentând catolicismul. Ziua de naștere a lui Irod marchează sfârșitul celei de-a șasea împărății a fiarei pământului, dar, simultan, marchează ziua de naștere a celei de-a șaptea împărății a profeției biblice (Națiunile Unite).

În însăși făgăduința făcută Salomeei, Irod este de acord să-i dea Salomeei jumătate din împărăția sa, identificând astfel cea de-a șaptea împărăție ca reprezentând o combinație de o jumătate biserică și o jumătate stat. Împărăția începe atunci când capul lui Ioan este dat Irodiadei. Din acest motiv, cea de-a șaptea împărăție este reprezentată în Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, ca dăinuind doar puțină vreme. La legea duminicală este instituită uniunea întreită, căci acolo cei zece împărați sunt de acord să-și dea împărăția lor de scurtă durată fiarei pentru un „ceas”. Acest „ceas” este „ceasul” crizei legii duminicale, care începe în Statele Unite și se încheie atunci când Mihail Se ridică.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăție; ci primesc putere ca împărați, timp de un ceas, împreună cu fiara. Aceștia au un singur gând și își vor da puterea și tăria lor fiarei. Ei se vor război cu Mielul, iar Mielul îi va birui; pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu El sunt chemați, aleși și credincioși. Apocalipsa 17:12–14.

Cei zece împărați, reprezentați de Irod, sunt de acord, la nașterea celei de-a șaptea împărății, să dea jumătate din împărăția lor fiarei în timpul crizei legii duminicale, care este reprezentată ca „un ceas”. În acel „ceas”, scrierea este trasată pe zidul lui Belșatar. În acel „ceas”, Șadrac, Meșac și Abed-Nego sunt aruncați în cuptor și sunt înălțați într-un nor, așa cum sunt cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece. Întreita unire este adusă laolaltă prin amăgirea înfăptuită de fiara pământului, care face să coboare foc din cer înaintea oamenilor.

Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Și exercită toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Și face semne mari, până acolo încât coboară foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele pe care avea putere să le facă înaintea fiarei; spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip al fiarei, care avea rana făcută de sabie și trăise. Apocalipsa 13:11–14.

Lumea este înșelată, nu atât prin minunile în sine, cât prin „mijloacele acelor minuni” pe care el avea putere să le facă. Expresia „mijloacele acelor minuni” este o formulare adăugată, însă ea așază

accentul corect asupra minunilor, fapt care trebuie observat cu grijă. Felul în care mesajul fals (foc din cer) înșală lumea este important de recunoscut, căci ne aflăm acum chiar în acea istorie în care populațiile planetei Pământ sunt hipnotizate printr-o „super-autostradă a informației”, controlată și manipulată de negustorii globaliști ai pământului. Acest subiect îl vom lăsa pentru articole ulterioare, însă observăm acum doar că înșelarea președinților și a prinților, care a fost săvârșită asupra lui Darius, este un subiect profetic specific, care conține câteva elemente conexe ce trebuie recunoscute.

Uniunea întreită este adusă împreună prin amăgirea dansului senzual al Salomeei înaintea mai-marilor la ospățul zilei de naștere a lui Irod. Amăgirea care a fost impusă lui Pilat, care era de natură dublă, și anume acuzația că Hristos provoca și încuraja răzvrătirea împotriva puterii de stat și, de asemenea, că blasfemia împotriva puterii religioase. În acea istorie, trei adversari s-au unit. Puterea romană (statul), Baraba, un Hristos fals (profetul mincinos), și biserica iudaică apostată (fiara). Biserica apostată a înșelat autoritatea romană (statul) prin minciuna dublă a răzvrătirii și a blasfemiei.

Când Darius este, în cele din urmă, trezit la motivația înșelătorilor săi, el este silit să-l arunce pe Daniel în groapa cu lei. Daniel a încălcat legea statului prin ascultarea sa de Legea lui Dumnezeu. Minciuna prezentată lui Darius a fost împlinită prin înălțarea mândriei lui Darius, împiedicându-l astfel să recunoască motivația înșelătorilor săi. Minciuna și înșelăciunea din istoria lui Daniel și a gropii cu lei identifică ascultarea de Dumnezeu drept blasfemie și răzvrătire, ceea ce a fost aceeași înșelăciune dublă de la cruce, iar waymark-ul crucii se aliniază cu waymark-ul legii duminicale.

Pedepsirea puterii religioase amăgitoare constituie un subiect al profeției biblice, după cum și faptul că puterea religioasă înșală puterea de stat.

„Ludul vede că a fost amăgit. Se acuză unul pe altul că i-au dus la pieire; dar toți se unesc în a revărsa cea mai amară osândă asupra slujitorilor. Păstori necredincioși au prorocit lucruri măgulitoare; ei i-au făcut pe ascultătorii lor să desființeze Legea lui Dumnezeu și să-i prigonească pe aceia care ar fi păzit-o ca sfântă. Acum, în deznădejdea lor, acești învățători își mărturisesc înaintea lumii lucrarea de amăgire. Mulțimile sunt cuprinse de furie. «Suntem pierduți!» strigă ei, «și voi sunteți pricina pieirii noastre»; și se întorc împotriva păstorilor mincinoși. Chiar aceia care odinioară îi admirau cel mai mult vor rosti asupra lor cele mai înfricoșătoare blesteme. Chiar mâinile care odinioară i-au încununat cu lauri se vor ridica pentru nimicirea lor. Săbiile care trebuiau să ucidă poporul lui Dumnezeu sunt folosite acum pentru a-i nimici pe vrăjmașii lor. Pretutindeni este ceartă și vărsare de sânge.” Tragedia veacurilor, 655.

Liderii religioși sunt atacați după încheierea timpului de probă, căci turmele lor recunosc că au fost înșelate printr-o minciună răspândită de conducătorii religioși. Președinții și prinții, împreună cu familiile lor, au suferit cu toții aceeași judecată retributivă pentru minciuna pe care au propagat-o. Când Ilie i-a ucis pe prorocii mincinoși la Muntele Carmel, aceeași retribuție este reprezentată la „marele cutremur” din capitolul unsprezece al cărții Apocalipsa, când „șapte mii” sunt răsturnați.

Și în ceasul acela s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a zecea parte a cetății a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Apocalipsa 11:13.

En la consumación del gran terremoto de la Revolución Francesa, los siete mil que fueron muertos representaban a la realeza de Francia. En la “hora” del gran terremoto, es decir, la ley dominical, los siete mil que son muertos representan a los Adventistas del Séptimo Día que se inclinan ante Roma, pues únicamente aquellos que comprenden la responsabilidad del sábado del séptimo día reciben la marca de la bestia cuando llega la ley dominical.

„Schimbarea Sabatului este semnul sau marca autorității Bisericii Romei. Cei care, înțelegând pretențiile poruncii a patra, aleg să păzească sabatul fals în locul celui adevărat, aduc prin aceasta omagiu acelei puteri prin care singură el este poruncit. Semnul fiarei este sabatul papal, care a fost acceptat de lume în locul zilei rânduite de Dumnezeu.”

„Dar vremea pentru a primi semnul fiarei, așa cum este desemnată în profeție, încă nu a sosit. Timpul de încercare încă nu a venit. Există creștini adevărați în fiecare biserică, fără a o excepta pe cea romano-catolică. Nimeni nu este condamnat până când nu a primit lumina și nu a văzut obligativitatea poruncii a patra. Dar când va fi dat decretul care va impune sabatul contrafăcut și când strigătul cel puternic al celui de-al treilea înger îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, linia de demarcație dintre fals și adevărat va fi trasată limpede. Atunci aceia care vor continua încă în călcare de lege vor primi semnul fiarei pe frunțile lor sau pe mâinile lor.

„Cu pași repezi ne apropiem de această perioadă. Când bisericile protestante se vor uni cu puterea seculară pentru a susține o religie falsă, pentru împotrivirea față de care strămoșii lor au îndurat cea mai aprigă persecuție, atunci Sabatul papal va fi impus prin autoritatea combinată a bisericii și a statului. Va avea loc o apostazie națională, care se va încheia numai în ruină națională.” Bible Training School, 2 februarie 1913.

Cei „șapte mii” care sunt doborâți în „ceasul” marelui cutremur, adică legea duminicală, sunt de asemenea puși în paralel cu cei „șapte mii” care au refuzat să se plece înaintea Izabelei în vremea lui Ilie.

Dar Eu Mi-am lăsat în Israel șapte mii, și anume pe toți cei ale căror genunchi nu s-au plecat înaintea lui Baal și pe toți cei a căror gură nu l-a sărutat. 1 Împărați 19:18.

Prima referință la șapte mii identifică un grup credincios care a refuzat să se plece înaintea Izabelei, iar ultima referință reprezintă o rămășiță care se pleacă înaintea Izabelei. Când papalitatea cucerește țara cea slăvită (fiara pământului din Apocalipsa treisprezece), la legea duminicală, o clasă este „răsturnată”, iar o altă clasă scapă din mâna controlului Babilonului, căci atunci începe solia de a ieși din Babilon.

Va intra și în țara cea slăvită, și multe țări vor fi răsturnate; dar acestea vor scăpa din mâna lui: Edomul, Moabul și frunțașii copiilor lui Amon. Daniel 11:41.

রববিাররে আইন প্ৰণয়নরে সময়ে অনকে দশে “উল্টে ফলো” হয় না; বরং “countries” শব্দটি একটি সংযোজিত শব্দ, কারণ সেই সময়ে বহু পৃথক সভেনেথ-ডে অ্যাডভেন্টস্টিট উল্টে ফলো হয়, কেননা তখন তৃতীয় দূতরে আলোর প্ৰতিজীবাবদহিতার মধ্যে একমাত্র তারাই অবস্থান করে। তারাই সেই “many,” কারণ তারাই ছিলিনে তাদরে মধ্যে অন্তর্ভুক্ত হওয়ার জন্য আহৃত, যারা ঈশ্বরেরে সীল গ্রহণ করছেলি; কন্িতু তারা সেই আহ্বান প্ৰত্যাখ্যান করছেলি।

Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă? Iar el a amuțit. Atunci împăratul a zis slujitorilor: Legați-i mâinile și picioarele, luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Matei 22:12–14.

Amăgirea prinților și a președinților din capitolul șase al cărții lui Daniel identifică pedepsirea puterii religioase care înșală puterea statală.

Și împăratul a poruncit, și au adus pe acei oameni care îl pâraseră pe Daniel, și i-au aruncat în groapa cu lei, pe ei, pe copiii lor și pe soțiile lor; iar leii i-au biruit și le-au zdrobit toate oasele înainte ca ei să ajungă la fundul gropii. Daniel 6:24.

Vom continua cartea lui Daniel în articolul următor.

Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea ca să vorbesc despre Ghedeon, despre Barac, despre Samson, despre Ieftae, despre David, despre Samuel și despre proroci, care, prin credință, au cucerit împărății, au înfăptuit dreptatea, au dobândit făgăduințe, au astupat gurile leilor. Evrei 11:32, 33.